

Nr 160.

Av herr **Hage**, om förhöjd pension åt före e. o. lokomotiveldaren *Ernst Vilhelm Johansson*.

Pensionerade järnvägstjänstemannen E. V. Johansson i Boden antogs vid statens järnvägar som extra ordinarie lokomotiveldare den 1 januari 1916. Vid detta tillfälle var han enligt intyg, som utfärdades av järnvägläkaren, fullt frisk. Sedan Johansson tjänstgjort närmare två år, blev han emellertid sjuk och blev då åter undersökt av doktor V. Morsing i Boden (den 10 december 1917). Det befanns då, att Johansson under tiden ådragit sig tuberkulos, varför han sjukskrevs. Under denna tid från antagandet till sjukdomens inträffande tjänstgjorde Johansson som lokomotiveldare, och har Johansson bestämt gjort gällande, att han under tjänstgöringen varit utsatt för starka förkylningar, vilka enligt hans mening varit upphovet till lungsjukdomen.

Något intyg härom har emellertid Johansson ej kunnat prestera, vilket torde vara ganska naturligt, då givetvis en läkare har svårare att bestämt göra ett uttalande av detta slag för en dylik sjukdom, än då t. ex. en olycka inträffar under tjänstgöring, då man kan bestämt bevisa, att skadan inträffat under tjänsten. Emellertid kan den, som något känner till den tjänstgöring, som en lokomotiveldare — särskilt med placering i övre Norrland — har, med värme på ena sidan och kölden trängande in från den andra och utsatt för drag, omväxlande temperatur och svettning på grund av kroppsanssträngning m. m., mycket väl komma till den uppfattningen, att det finns de starkaste skäl för det antagandet, att den lungsjukdom, som Johansson ådragit sig, härleder sig från förkylning, ådragen under arbete som lokomotiveldare i statens tjänst, *isynnerhet som den undersökning, som skedde vid Johanssons antagande* — undersökningen vid sådana tillfällen brukar vara mycket grundlig och noggrann — *visar, att Johansson var fullt frisk vid nämnda antagande i tjänst.*

Nu har emellertid Johansson, efter att under någon tid varit sjuklig, pensionerats, varvid dock ingen hänsyn tagits till den omständigheten, att det med den största grad av sannolikhet kan antagas, att han ådragit sig sjukdomen i statens tjänst. Han har då från och med juni månad 1922 erhållit en årlig pension av endast 225 kronor. Med hänsyn till att Johansson är oförmögen att försörja sig och naturligtvis ej kan leva på denna pension, har Johansson ingått till Kungl. Maj:t och järnvägsstyrelsen med anhållan, att pensionen måtte höjas med hänsyn till den till visshet gränsande sannolikheten, att sjukdomen ådragits under tjänsten. Vederbörande

ha emellertid ej kunnat bifalla denna framställning, då inga bevis förelagat för Johanssons påstående.

Det är möjligt, att myndigheterna i fråga icke kunna handla på annat sätt, då deras befogenhet torde vara inskränkt genom vissa stadganden och föreskrifter. Men riksdagen torde däremot ha möjlighet — så har åtminstone ofta framhållits — att behandla dylika frågor ur *skälighetssynpunkt* och torde även kunna taga hänsyn till den ovan nämnda omständigheten, att det kan anses som synnerligen sannolikt — även om det ej är bevisat — att Johanssons sjukdom ådragits under tjänsteutövning. Från denna utgångspunkt begäres alltså, att Johanssons pension något höjes i överensstämmelse med praxis och gällande föreskrifter, enligt vilka en person, som är skadad i statens tjänst, erhåller en högre pension, i synnerhet om han ej alls eller i mycket ringa grad kan medverka till sin egen försörjning. Jag har dock, trots att dessa förhållanden borde kunna motivera en högre pension, inskränkt mig till att påyrka en pension av 500 kronor per år.

Under hänvisning till ovanstående motivering ävensom till handlingar och intyg, som — för att spara tryckningskostnaderna — ej här medtagas utan insändas till bankoutsnittet, hemställes alltså,

att riksdagen måtte besluta tillerkänna f. d. extra ordinarie lokomotiveldaren Ernst Vilhelm Johansson i Bodens by, Över-Luleå socken, en förhöjning av hans pension från 225 till 500 kronor, att utgå från och med den 1 juli 1924.

Stockholm den 21 januari 1924.

Ernst Hage.